

FORMANDENS BERETNING

Formand for Danmarks Fiskeriforening PO Svend-Erik Andersen

Danmarks Fiskeriforening (DFPO) repræsenterer det brede fællesskab i dansk fiskeri. Det fællesskab, som du møder i de danske fiskerihavne. Derfor kalder vi os Danskernes Fiskere.

Vi arbejder hårdt og løber stærkt. For forståelsen for fødevareproduktion og fiskeri i særdeleshed i Danmark og EU er lille. Vi vil i dansk fiskeri dialog og samarbejde - til gavn for havmiljøet, sunde fiskebestande og et dynamisk fiskerierhverv.

Formanden for Danmarks Fiskeriforening PO (DFPO) Svend-Erik Andersen skal i forbindelse med den årlige ordinære generalforsamling aflægge beretning for det forløbne år.

Den følger her:

Det er jo blevet en tradition, at vi offentliggør "Fiskeri i Tal" i forbindelse med den ordinære generalforsamling i DFPO.

Bruttoomsætningen var i dansk fiskeri samlet set næsten 3 mia. kr. mod en bruttoomsætning i 2021 på 2,76 mia. kr. En forøgelse på ca. 9 procent. Udviklingen skyldes først og fremmest en positiv udvikling i priserne på fisk - det er altså ikke, fordi der er landet større mængder i 2022 sammenlignet med 2021. Den positive udvikling gælder især for konsumfiskeriet, idet der i 2022 generelt var et mindre industrifiskeri pga. lave kvoter for tobis og brisling.

Omsætningen kunne have været højere i 2022, men:

- Fiskeriet i Østersøen blev unødigt begrænset af nationale bifangstbestemmelser i forhold til torsk
- Unødvendige restriktive kvoteniveauer for fx kuller og torsk i Nordsøen og Skagerrak gav udfordringer med at udnytte fiskerimulighederne efter andre arter i det blandede konsumfiskeri
- Nogle arter som rødspætter og andre fladfisk var svære at fange, og særligt i det kystnære fiskeri er der generelt udfordringer med at udnytte fangstmulighederne
- For industriarterne tobis og brisling var det den klare opfattelse, at kvoterne ikke afspejlede de faktiske fangstmuligheder

Dette er strengt taget ikke nye udfordringer. Det er den slags udfordringer, der altid vil være, når vi arbejder med natur - med havmiljø. Vi ved, at det går op og ned.

Det er desværre også udfordringer, som følger af EU's fælles fiskeripolitik samt forhandlingerne med tredjelande som Norge og Storbritannien.

En ting er bruttoomsætning, noget andet er bundlinjen. De meget høje brændstofpriser, som er fulgt i kølvandet på krigen i Ukraine, satte europæisk og dansk fiskeri under et gevaldigt pres. I 2022 var gennemsnitsprisen i Danmark ca. 6,80 kr. per liter fiskeridiesel, en stigning på 52 procent i forhold til januar 2022 og 86 procent i forhold til 2019. Prisen nåede endda højere op. Se "Fiskeri i Tal" for yderligere oplysninger.

Det var konsekvensen af det chokerende russiske overgreb på Ukraine og den tragiske krig, som udspiller sig for vores øjne bare nogle få hundrede kilometer væk. Krigen har også en effekt på vores hverdag og pengepung. Alting stiger i pris, og der er store udfordringer både på kort og lang sigt omkring forsyningssikkerhed. I forhold til fiskeriet ser vi på den ene side kraftige stigninger i brændstofpriserne - på den anden side udfordrer det forsyningssituationen over alt i Europa.

Der var i 2022 perioder, hvor flere fartøjer valgte at blive i havn - økonomien hang ikke sammen, hvis man ville ud at fiske. Vi har endnu ikke overblik over, hvordan fiskeriets regnskaber for 2022 ser ud. Men der er ingen tvivl om, at mange fiskere gerne havde set en ordning, hvor man fik brændstof-kompensation, som alle andre fiskere - jeg gentager, alle andre fiskere - i landene omkring Nordsøen fik, efter EU-Kommissionen åbnede op for sådanne ordninger. Men den daværende regering var sammen med sine støttepartier ikke indstillet på en sådan ordning.

FISKERI I TAL

TAC og kvoter 2023 og statistik
om dansk erhvervsfiskeri

DANMARKS
FISKERIFORENING

NY REGERING I 2022

Vi havde i 2022 en meget lang valgkamp. Det Radikale Venstres udmeldinger i forbindelse med mink-sagen gjorde, at alle vidste, at et valg var på vej. Det var blot et spørgsmål om hvornår. Og da valgresultatet blev kendt 2. november, var det en noget anden partisammensætning, som var at finde i Folketinget.

Efter flere ugers forhandlinger resulterede det i en flertals-regering hen over den politiske midte - absolut ikke noget, som vi er vant til i dansk politik. Det er nu Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne, som har et flertal i Folketinget, og som sammen udgør regeringspartierne.

Der skete i den sammenhæng - igen - udskiftning i ministerstolen for Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Vi fik med regeringsskiftet venstremanden Jacob Jensen som ny fiskeriminister, og det må betragtes som en positiv udvikling. For der er i den nuværende regering vilje til et fortsat bæredygtigt dansk erhvervsfiskeri, og ministeren har allerede ved flere lejligheder vist, at der er vilje og handling bag de politiske meldinger.

Vi ser frem til det videre samarbejde.

EU'S FÆLLES FISKERIPOLITIK

1. januar 2023 havde Danmark været medlem af det europæiske fællesskab, EU, i 50 år. Det har på mange områder mange fordele. Det indebærer også på godt og ondt, at vi er omfattet af EU's fælles fiskeripolitik. Den fælles fiskeripolitik fastlægger en meget stor del af de fiskeripolitiske rammer for hverdagen for dansk fiskeri: Fastlæggelse af fiskerimuligheder, rammer for udvikling af fiskeriet, tekniske regler for fiskeriet, fiskerikontrol osv.

Det forlyder, at der arbejdes på højtryk i Bruxelles på at nå en politisk aftale mellem EU-Parlamentet, Ministerrådet og EU-Kommissionen om revision af forordningen om EU's fiskerikontrol. Da EU-Kommissionen fremlagde sit forslag, var det under overskrifter som sikring af "level playing field" og forenklinger af kontrollen; men det har man vist glemt i arbejdet. Vi frygter, at den nye forordning vil være en forordning, som er svær at efterleve. At den mangler proportionalitet, og at den yderligere bebyrder fiskeriet med kontrol og sanktionsbestemmelser. Det er med stor bekymring, vi ser på, hvad der kan blive vedtaget. Fx hvad angår kontrol af usorterede landinger og brug af CCTV/kameraovervågning i fiskeriet udelukkende som et ekstra kontrollag.

Arbejdet illustrerer, hvor langt man i EU-systemet er fra virkeligheden ude på fiskerihavnene.

Derfor er DFPO naturligvis på plads i Bruxelles, og vi søger indflydelse hos EU-Kommissionen og EU-Parlamentet. Det gør vi både gennem vores fælles repræsentation med DPPO - Danish Fishers in Bruxelles - og gennem samarbejde med vores kollegaer i fiskeriet i de øvrige EU-lande.

Samtidig er vi aktive i Det Rådgivende Råd for Nordsøen (NSAC), Det Rådgivende Råd for Østersøen (BSAC) samt EAPO (The European Association of Fish Producers Organisations). Formålet med vores EU-arbejde er at sikre danske fiskere de bedst mulige rammevilkår og at fastholde retten til at være et erhverv: Vores "license to operate".

Vi skal kunne forvente, at der i EU-arbejdet tages hensyn til dansk fiskeri, når regler og politik skal udformes. Desværre er det modsatte ofte tilfældet. Danmark er de seneste 10 år alt for mange gange blevet kørt over i den fælles fiskeripolitik.

Der er brug for, at regeringen og Folketinget styrker Danmarks position og indflydelse på EU-niveau. Det gælder faktisk ikke kun på fiskeriområdet. Men det skal ske ved at fremhæve og promovere den danske indsats for at fremme et bæredygtigt fiskeri - økonomisk, socialt og miljømæssigt - og derved sikre, at Danmark bliver en rollemodel for andre EU-lande. Der skal oprustes med danske embedsmænd i EU-Kommissionen og Rådet, og Danmark bør gå målrettet efter væsentlige poster med relevans for fiskeriet i EU.

Danmark skal have større indflydelse på udformningen af EU's fælles fiskeripolitik til gavn for det bæredygtige danske fiskeri. Og selv om der er mange gode hensigter med den fælles fiskeripolitik, så har vi mange regler og reguleringer, som ikke fungerer. Regler, som er til gene for fiskeren i hverdagen, uden at de reelt giver et sundere havmiljø eller stærkere fiskebestande.

Det er absurd, at det i dag er sværere at få godkendt brugen af et selektivt fiskeredskab af EU-Kommissionen, end det er at få miljøtilladelse til at lave råstofindvinding eller bygge en stor havvindmøllepark.

Hvor det tidligere var fiskebestandenes tilstand, som var fokus for mange NGO'ers lobbyarbejde i EU, så er det nu i stort omfang fiskeriets påvirkning af havmiljøet, der bliver fokuseret på. Trawlfiskeriet får skyld for mange ulykker i denne verden.

Lobby-arbejdet i Bruxelles for at forbyde og minimere trawlfiskeri er massivt, og det bliver ikke ignoreret i EU-Kommissionen og EU-Parlamentet. Det så vi tydeligt med EU-Kommissionens Fiskeripakke her i foråret 2023, som allerede i efteråret 2022 blev givet til dele af pressen og NGO'er i Bruxelles. Her opfordrede EU-Kommissionen EU-landene til at indføre trawlforbud i alle beskyttede havområder - uanset om de var beskyttet af hensyn til fugle, marsvin eller bundforhold.

Det var derfor et rigtigt skridt, at vi i 2022 sammen med en lang række fiskeriorganisationer fra 14 EU-lande fra Middelhavet til Østersøen etablerede EBFA - European Bottom Fisheries Alliance.

Formålet er en fælles stemme i trawldiskussionen i Bruxelles - og at bringe saglighed og faglighed ind i diskussionen om trawlfiskeri. En diskussion, som vi i høj grad også kender herhjemme. Om vi har succes med arbejdet, det vil fremtiden vise. Men det er vigtigt, at vi står skulder ved skulder i erhvervet, for presset fra kapitalstærke NGO'er er stort.

Samarbejde er også i Bruxelles vejen frem, hvis man vil have indflydelse. Vi sætter derfor overordentlig stor pris på, når danske medlemmer af EU-Parlamentet engagerer sig i arbejdet med fiskeripolitikken, og vi havde stor gavn af det samarbejde, vi havde med Søren Gade (V) som næstformand for Fiskeriudvalget i EU-Parlamentet - inden han blev kaldt hjem og installeret som formand for Folketinget.

Heldigvis stod Asger Christensen (V) klar til at træde til. Og der skal være stor ros for det engagement og den store arbejdsiver, som Asger Christensen har udvist, siden han trådte til som afløser for Søren Gade som næstformand for Fiskeriudvalget i EU-Parlamentet. Vi sætter stor pris på dette samarbejde og håber, at det fortsætter mange år fremover.

BREXIT OG BAR-KOMPENSATION

Det er nu allerede 2 år siden, at Storbritannien forlod EU, og det med aftalen for det fremtidige samarbejde blev besluttet, at Danmark frem til 2025 skal forære Storbritannien fiskekvoter med en værdi på over 1,0 mia. kr. for den handelsaftale, som EU og Storbritannien har indgået. Det, vi fiskere får ud af det, er fortsat adgang til britisk farvand - på britiske betingelser.

EU var dengang hurtig til at stille kompensation i udsigt til de EU-lande og erhverv, som "betaler" for Brexit-aftalen. Efter forhandlinger i EU fik Danmark 1,9 mia. kr., hvoraf godt 1,2 mia. kr. var "øremærket" til den danske fiskerisektor.

Folketingets partier indgik på den baggrund i efteråret 2021 en aftale om fordeling af Brexit-midlerne på en række ordninger, hvoraf langt den største på godt 800 mio. kr. vil være kompensation for mistede kvoteværdier. En anden ordning på 200 mio. kr. er brugt på en ophugningsordning, hvor godt 30 fartøjer forventes ophugget - et bidrag til at tilpasse fiskeflåden til det fremtidige kvoteniveau.

Spørgsmålet om Brexit-kompensation har fyldt meget i DFPO's arbejde igen i 2022. For selv om vi sidste år troede, at EU-Kommissionen langt om længe havde accepteret, at Brexit-midlerne måtte anvendes til kompensation for kvoteværditab, så gjorde de meget for at trække en godkendelse i langdrag. Det er først her i foråret 2023, at kvoteværditabsordningen langt om længe er kommet på plads.

EU-Kommissionens ageren i forhold til kvoteværditab har været under al kritik, og det er svært at se, hvilken dagsorden det tjener. Heldigvis har vi med først Søren Gade og siden Asger Christensen i EU-Parlamentet samt EU-kommissær Margrethe Vestager haft danske politikere, som har hjulpet med til at få bragt fornuft ind i sagen.

Der har også med Fødevareministeriet og Fiskeristyrelsen været et konstruktivt samarbejde for at komme forbi de forhindringer, som EU-Kommissionen er kommet op med i forløbet.

Alle Brexit-kompensationsordninger er nu på plads, og 1. juli 2023 bør det være muligt at vurdere, om EU-midlerne i de forskellige Brexit-ordninger er blevet anvendt. Det holder vi nøje øje med i DFPO - for der skal ikke være midler, som ikke anvendes til gavn for dansk fiskeri og derfor returneres til EU.

Og så holder vi selvfølgelig øje med, at reglerne omkring antagelighed ikke kommer til at stå i vejen for, at fiskerne får den lovede kompensation. EU-Kommissionen har beklageligvis bundet ordningerne op på statsstøtteregler, hvor der er krav om, at man ikke må være uantagelig, når man ansøger og fem år frem. Det er helt uacceptabelt! For det første er der jo ikke tale om statsstøtte, men kompensation for tab pga. Brexit. For det andet er kriterierne for, hvornår man er uantagelig, yderst komplicerede - selv fejlskøn kan føre til pointsager og i sidste ende uantagelighed.

Vi kan også konstatere, at Brexit har haft en negativ effekt på EU-fiskeriaftalen med Norge. Ikke kun er forhandlingsklimaet mellem EU og Norge blevet belastet af Brexit, men reelt er der også sket en reduktion i de danske fiskeres fiskerimuligheder i norsk farvand som følge af Brexit. Sempelthen fordi EU har fået begrænset mulighederne for at udveksle fiskerimuligheder med Norge.

EU-UK-NORGE - DET FREMTIDIGE SAMARBEJDE FOR NORDSØEN OG SKAGERRAK

Brexit kan ikke betegnes som en lykkelig skilsmisse – i hvert fald ikke på fiskeriområdet. Alene internt i EU er der fortsat uenighed om, hvem der bærer den største byrde efter Brexit, hvilket resulterer i fortsat debat om fordelingen af visse fiskerimuligheder, fx makrel.

Og både i Storbritannien og Norge er stærke kræfter optaget af at sikre nationale interesser på bekostning af EU.

Briterne har gennem et voksende antal restriktioner tilsyneladende travlt med at begrænse EU's fiskeri og derved udhule værdien af Brexit-aftalen. Et stort antal beskyttede områder indføres. I foråret 2022 meldte briterne således ud, at de indførte et naturbeskyttelsesområde på Dogger Banke, som tilfældigvis rammer det danske tobis-fiskeri urimeligt hårdt og slet ikke står mål med eventuelle behov for naturbeskyttelse. De danske myndigheder forsøgte at løfte sagen og få EU-Kommissionen på banen, men EU-Kommissionen tøvede, og skaden er sket. Det er bare ikke acceptabelt, at briterne først kræver betaling for adgang til deres farvande, hvorefter de så fastlægger betingelser, så der ikke er adgang alligevel. Og det er ikke godkendt, at EU-Kommissionen ikke protesterer mere, end tilfældet er.

Nu arbejder Storbritannien ovenikøbet på helt at forbyde tobis-fiskeri i britisk farvand. Det skulle være for at sikre føde til forskellige fuglearter. I den sammenhæng kan man så godt undre sig over, at de ønsker at anlægge vindmølleparker på Dogger Banke, hvor der netop er tobis. Men denne gang må EU-Kommissionen på banen og sikre de rettigheder, der blev betalt dyrt for med Brexit-aftalen. Dansk tobis-fiskeri skal sikres.

Norge opfører sig på mange måder endnu værre. Norge prøver at begrænse EU-fiskeriet i norske farvande – både gennem kvoter og betingelser for fiskeriet. Fiskeriaftalen for 2023 faldt som i 2021 først på plads sidst i marts, og der er fortsat uafklarede forhandlinger om torsk ved Barentshavet og manglende enighed om fordelingen af kyststatsarter. Kyststatsarterne forhandles

i kyststatsregi, og det var ellers tidligere et område, hvor EU og Norge viste vejen. Særligt Norges måde at tage det demersale fiskeri i Nordsøen og Skagerrak som gidsler ved de bilaterale forhandlinger er på ingen måde acceptabelt. Det virker som om, at man i Norge særligt ønsker at ramme dansk og svensk fiskeri. Norge har i den sammenhæng bebudet, at man vil se stort på tidligere udmeldinger og indføre samme regler for fiskeri i norsk farvand i Skagerrak, som gælder i Nordsøen. Dvs. meldepligt og ikke længere mulighed for at fiske hen over farvandsgrænsen.

Vi har desværre nået en situation, hvor der i EU er så stor utilfredshed med Norge, at mange diskuterer den norske adgang til EU-markedet for fisk og fiskevarer.

SAMARBEJDE TIL GAVN FOR ALLE

Vi har brug for hinanden i fiskeriet i Nordsøen og Skagerrak. Vi har alle interesse i et godt og konstruktivt samarbejde. Men det forudsætter, at vi begynder at opføre os ordentligt over for hinanden. Det bør de også snart indse i Storbritannien og Norge – også på embedsmandsniveau.

Vi har i DFPO i de forgangne år sammen med vores kollegaer i Storbritannien og Norge etableret et samarbejde, som vi kalder Northern Fisheries Alliance (NFA). Der er i dette arbejde – som også er åbent for andre fiskeriinteresser i EU – ikke mindst gjort en stor indsats for at få ICES til at forbedre sin rådgivning for torsk i Nordsøen og Skagerrak. Der er også i dette arbejde diskuteret mørksej, havtaske og udfordringer med havmøller og konkurrence om adgang til havet.

Vi vil gerne arbejdet i NFA, som vi ser som en vej frem til, at vi i fællesskab kan sikre en bæredygtig fiskeriforvaltning i Nordsøen.

Ikke mindst fordi der i visse kredse er en forventning om, at når Brexit-overgangen er faldet på plads i 2025, så skal EU, Storbritannien og Norge – igen – til at diskutere spørgsmålet om adgang og fordeling af fiskerimuligheder.

ØSTERSØEN

Hvis det ikke var for udviklingen i Østersøen, så havde den samlede omsætning i dansk fiskeri i 2022 faktisk set fornuftigt ud. En samlet bruttoomsætning i fiskeriet i Østersøen på 114 mio. kr. Illustrerer, at udviklingen de seneste år desværre blot er gået én vej. I 2016 var den samlede omsætning i Østersøen på 256 mio. kr. Går vi tilbage til før årtusindeskiftet, så var Østersøen i mange år det vigtigste farvand for det danske torskefiskeri. Op gennem 00'erne var det stadig der, vi havde de største kvoter på torsk.

Det er desværre historie. Faktum er, at der i alt for mange år har manglet en reel politisk vilje i Danmark, i EU og omkring Østersøen til at sikre et sundt havmiljø, sunde fiskebestande og et sundt erhvervsfiskeri. Nogle vil straks fortsætte med at sige, at det er fiskeriet, som er årsagen til denne udvikling. Til det vil jeg blot sige - sludder. I 2011 lød det fra forskere, at torsken i den østlige del af Østersøen var det absolut gode eksempel på et velreguleret fiskeri, og det var et af de første fiskerier, vi i DFPO fik MSC-certificeret.

Fiskeriet har nu i mange år været presset af en fejlslagen fiskeriforvaltning med reducerede kvoter, tekniske regler og lukkeperioder, som gør, at det ikke har været muligt at udnytte de danske kvoter. Hvis man dertil lægger, at havmiljøet er under stort pres fra næringsstoffer som kvælstof og fosfor, samt sæler og skarv, så er det ikke uden grund, der ikke er meget fiskeri tilbage i Østersøen. Desværre.

I juni 2019 stoppede EU fiskeriet efter østtorsk, men der skulle gå tre år, før vi langt om længe i 2022 fik en ophugningsordning for Østersøen på plads, da der over to omgange blev fundet i alt 50. mio. kr. til at gennemføre ophugning her i 2023. Som med så meget andet i Østersøen, så spændte EU-reglerne ben for, hvem der måtte søge, så selv om godt 30 fartøjer nu hugges op, så ligger der et tilsvarende antal fartøjer klar til at sejle samme vej. Vi presser på for, at der sikres mulighed for at gennemføre endnu en ophugningsrunde i Østersøen - det er vi nødt til, desværre.

Der vil være et begrænset fiskeri i Østersøen i de kommende år. Vi arbejder på, at der sikres plads til dem, som tror på, at udviklingen i Østersøen vender. Der er hos nogle få fiskere i Øresund; hos nogle NGO'er og på venstrefløjen på Christiansborg en fortælling om, at hvis man blot forbyder fiskeri med trawl i Bælthavet, så bliver alle problemer i hele Østersøen løst. Fiskerne vil få højere kvoter og højere priser.

Støttepartierne til den tidligere regering gik så vidt, at de 5 minutter før lukketid og folketingsvalget 2022 blev udskrevet forsøgte at presse et forbud mod trawlfiskeri igennem. Pinligt og en nærmest udansk fremgangsmåde hen over hovedet på de berørte fiskere.

Vi fik i DFPO heldigvis med den nye regering stoppet galskaben. Det er nu Fiskerikommissionen, der skal gøre sig nogle overvejelser om et sådant trawlforbud - og derefter er det op til regeringen at vurdere, om der skal være yderligere regulering af fiskeriet i Østersøen. Vi håber og forventer, at det vil være saglighed og faglighed, som kommer til at styre det videre arbejde med at fastlægge, hvilke redskaber der må fiskes med i Bælthavet og de indre danske farvande i øvrigt.

Der skal naturligvis også fremadrettet være plads til et trawlfiskeri i Østersøen. Der er fx i dag gode muligheder for et rødspættefiskeri i Østersøen, som dog udfordres af hensyn til torsken. Trawlfiskeriet holder liv i de små lokale havne - hvad angår den logistik, de servicefag og de faciliteter, der kræves for, at der kan være et aktivt erhvervsfiskeri. Vi skal naturligvis fortsætte med at udvikle trawlfiskeriet og fiskeriet i øvrigt. Men hvis man blot hiver tæppet væk under trawlfiskeriet, så hiver man også tæppet væk under erhvervsfiskeriet i Østersøen.

KYSTFISKERIET - ET SKÅLTALE-FISKERI?

Fra alle sider bliver der talt meget positivt om kystfiskeriet, og der bliver udtrykt store ønsker om at sikre dette fiskeri. Det er vi som Danmarks allerstørste kystfiskerforening meget enig i. For kystfiskeriet er bl.a. med til at skabe liv og aktivitet i fiskerihavnene, og det er med til at sikre plads til rekruttering og nyetablering i dansk fiskeri.

Desværre har kystfiskeriet det grundlæggende svært. Vi ser i disse år, at det kystnære fiskeri overalt i Danmark er presset af manglende fiskerimuligheder. Ikke fordi der mangler kvoter, men fordi fiskene ikke er der kystnært i samme omfang som for bare få år siden. Udledninger fra by og land presser det kystnære havmiljø og derved fiskeriet - uanset hvilket redskab, man fisker med.

Garnfiskeriet, særligt i Østersøen, har det samtidig også svært på grund af den manglende vilje til at regulere sæl og skarv. Skarv og sæl er mange steder i stor fremgang og en direkte konkurrent til fiskeriet - og burde inddrages i den økosystembaserede tilgang, som, man mener, der bør være til fiskeriforvaltningen. Der skal gøres noget effektivt nu - ikke mindst lokalt! Ellers forsvinder det garnfiskeri og det bundgarnsfiskeri, som vi alle gerne vil have i de indre danske farvande.

Bundgarnsfiskeriet er samtidig under massivt pres på grund af EU-Kommissionens tilgang til erhvervsfiskeri efter ål i saltvand. Ålefiskeriet skal tilsyneladende stå til ansvar for bl.a. den manglende beskyttelse af ål i ferskvand fra andre menneskelige aktiviteter end fiskeri. Der kæmpes i øjeblikket en overlevelseskamp i det danske ålefiskeri.

Det er jo tragisk, at det danske kystfiskeri, som alle gerne vil se udvikle sig, skal være under det pres, som vi ser i dag. Og man kan næsten frygte, at det bliver ved de pæne ord, hvis ikke der bliver gjort en indsats for at få vendt skuden.

Derfor gjorde vi i DFPO i forbindelse med regeringsskiftet også en stor indsats for at få iværksat et arbejde på en ny kystfiskerordning, som reelt kommer alle kystfiskere til gode - uanset hvilket redskab, man fisker med. Det skal ikke være en lille klub, som får adgang til alle de ekstra kvoter i kystfiskerordningen. Der skal være plads til at belønne nogle typer redskaber, hvis det er det, man ønsker politisk, men vi skal have en kystfiskerordning, som omfavner hele kystfiskersegmentet - alle fartøjer under 17 meter. Alle fiskerier og fiskerityper har hver især sin berettigelse, og alle er vigtige, hvis vi skal fremtidssikre dansk kystfiskeri. Kystfiskerne er afhængige af hinanden.

Det har vi lavet et udspil om, som vi også har afleveret til Fiskerikommissionen. De har fået til opgave i efteråret 2023 at komme med et oplæg til en ny kystfiskerordning til gavn for dansk fiskeri.

BESTANDSUDVIKLING OG DEN VIDENSKABELIGE RÅDGIVNING

Vi bevæger os mod et stadig mere og mere bæredygtigt fiskeri. Fiskeridødeligheden – altså den påvirkning, som vi i fiskeriet har på de vigtigste fiskebestande – er på et historisk lavt niveau. Det kan fx ses i "Fiskeri i Tal". Det skyldes nok ikke mindst, at antallet af fiskefartøjer er reduceret væsentligt siden årtusindeskiftet. Ikke bare i Danmark, men også i de lande, som vi deler fiskebestande med.

Mange bestande i Nordsøen og Skagerrak har det faktisk ifølge den biologiske rådgivning ganske godt i dag. Men vi har alt for store udsving i kvoteniveauerne fra år til år, og vi mangler fortsat at se, at kvotefastsættelse i større omfang afspejler de faktiske fangstmuligheder, særligt når der er vækst i bestandene. Vi skal have en bedre måde at anvende princippet om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY-princippet) på i forhold til den biologiske rådgivning om kvotefastsættelse. De meget store udsving i kvoterne, som vi har set i de senere år, giver ingen mening, og de er hverken til gavn for fiskene eller fiskerne.

Særligt set med danske øjne er det rigtig ærgerligt, at vi ikke har fundet nøglen til stabile og bæredygtige forvaltningsmodeller for tobis og brisling. Det duer simpelthen ikke, at forvaltningen stort set er overladt til ICES. Det er faktisk blevet et endnu større problem med Brexit. For industrierne er nu en gang "danske" arter, som andre EU-lande ikke bruger mange ressourcer på.

Vi skal have forbedret det biologiske rådgivningssystem, så kvoterne i meget større omfang bliver baseret på realtidsdata fra fiskeriet, og så fiskekvoterne afspejler de faktiske fiskerimuligheder.

Det bør være en klar konklusion i arbejdet med at evaluere EU's fælles fiskeripolitik.

ET SUNDT HAVMILJØ ER FORUDSÆTNINGEN FOR SUNDE FISKEBESTANDE OG ET SUNDT FISKERI

Om nogen så er det fiskeriet, som har interesse i et sundt havmiljø: Et sundt havmiljø er jo nu engang forudsætningen for sunde fiskebestande – og sunde fiskebestande er forudsætningen for et godt fiskeri! Derfor er vi grundlæggende for alle tiltag, som kan sikre et sundt havmiljø. Det gælder også beskyttede havområder, når der er et fagligt grundlag for det.

Desværre ser vi i disse år, at fiskene bevæger sig længere fra land væk fra kysterne og i Nordsøen længere mod nord. Dette kan til dels skyldes klimaforandringer, men den vigtigste årsag er at finde i den massive negative indvirkning, som al menneskelig aktivitet på land har på det nære kystmiljø. Særligt tilførslen af næringsstoffer som kvælstof og fosfor er et stort problem, som især i Østersøen og indre danske farvande gør, at problemet med iltsvind er voksende fra år til år.

Den nemme løsning for politikerne er desværre ofte blot at pålægge yderligere begrænsninger på fiskeriet. Det har været tilfældet i Østersøen de sidste mange år. Det er nemlig den nemme løsning – og så lukker man øjnene for, hvad der reelt er brug for af tiltag.

Men vi skal have gjort noget ved den ødelæggelse af vores havmiljø, som sker fra land.

Der skal gøres en reel indsats for at begrænse påvirkningen af havmiljøet fra land og by. Der skal gøres noget ved udledningerne fra landbruget, spildevandsudledninger og kloakoverløb. Det skal fx også sikres, at der ved projekteter som Lynetteholm ikke dumpes forurenede havneslam i Øresund, og at vandgennemstrømningen til Østersøen ikke formindskes. Det er den slags, der gør, at Østersøens fisk og fiskere lider.

Vi har i Danmarks Fiskeriforening længe forsøgt at råbe højt om, at Danmark sætter sig i førersædet og presser på for, at der findes en forpligtende løsning på EU-plan i forhold til den mishandling af havmiljøet i Østersøen, som der sker.

Vi får ikke torsken tilbage i Østersøen eller i Kattegat for den sags skyld, så længe havmiljøet har det så ringe, som tilfældet er – og uanset, hvor meget man lukker for mulighederne for at udøve erhvervsfiskeri.

Det er i denne sammenhæng, at vi også har tegnet medlemskab af Tænketanken Hav. For vi håber, at vi i regi af denne tænketank kan have en konstruktiv og meningsfyldt dialog med de forskellige interessenter, der er i diskussionen om havmiljøet.

SAMARBEJDE MED DTU AQUA OG ANDRE UNIVERSITETER

DTU Aqua er internationalt anerkendt for sit arbejde. Jeg er heller ikke i tvivl om, at vi i dansk fiskeri har en medvirkende rolle - for vi har været og er med til at udvikle DTU Aqua gennem vores fisker-forsker dialog og samarbejde på alle områder. Fx omkring indsamling af data, arbejde med udvikling af forvaltningsmodeller og projekter om redskabsudvikling.

Det betyder ikke, at vi er enige om alt, men dialogen er med til at udvikle både dansk fiskeri og DTU Aqua. Vores samarbejde er også med til at sikre værdifulde input til arbejdet i ICES.

DTU Aquas internationale anerkendelse kommer også dansk fiskeri til gode. Når DTU Aqua producerer rådgivning af høj kvalitet i forhold til dataindsamling, bestandsvurdering og redskabsselektivitet, så gavner det erhvervet. Der skabes tillid til dansk fiskeri.

Vores samarbejde er efter internationale forhold ganske unikt. Der er mange steder i verden, hvor samarbejde mellem universiteter og fiskeriet er begrænset. Sådan bør det ikke være.

Vores samarbejde med DTU Aqua er båret af et ønske om saglighed og faglighed i vores arbejde. Desværre ser vi herhjemme, at NGO'er, partier på venstrefløjen og medarbejdere på andre universiteter forholder sig kritisk til, at vi samarbejder og har dialog. De hævder, at vi styrer DTU Aquas arbejde, og at DTU Aqua er i "lommen på det danske fiskerierhverv".

Det er jo absurd - og det er jo tankevækkende, at man mener, at vi ikke må tale sammen. Jeg håber ikke, at det er fordi, man ikke bryder sig om saglighed og faglighed, for det kunne man godt få en mistanke om!

Vi vil naturligvis gerne fortsætte samarbejdet med DTU Aqua - og andre universiteter i øvrigt - til gavn for dansk fiskeri.

Som jeg nævnte tidligere, så foregår der internationalt, i EU-systemet og nationalt et voldsomt angreb på trawlfiskeri. Folketingsmedlemmer tager gerne del i dette i håb om at høste stemmer. Angrebene er massive, ofte med manipulerede fakta, grove generaliseringer og på en måde, som er svær at gennemskue for en almindelig borger. Man bruger gerne et sprog, der ikke er for børn.

Uvidenheden om fiskeri er stor. Og de fleste fiskere er grundigt trætte af denne kritik af trawlfiskeriet, som undersøgelser fra DTU Aqua og forskere rundt om i verdenen løbende har afvist. Jeg vil derfor gerne igen opfordre regeringen til to initiativer omkring trawlfiskeriet:

- Lad os få en seriøs analyse af trawlfiskeriets betydning og effekter i Danmark
- Lad os iværksætte et ambitiøst projekt, så vi kan videreudvikle det havbundsvenlige trawl

Et sådant arbejde behøver ikke kun at ske sammen med DTU Aqua - det vigtige er, at det er et seriøst arbejde, der bliver foretaget!

FISKERIKONTROL

Vi vil også gerne have et positivt samarbejde med Fiskeristyrelsen. Styrelsens arbejde er vigtigt for dansk fiskeri - og er på godt og ondt en nødvendighed for, at fiskeriet kan fungere. Vi har grundlæggende behov for, at styrelsen sikrer tillid til og troværdighed omkring dansk fiskeri. Vi har brug for, at styrelsen servicerer fiskeriet og sikrer, at vi har EU's bedste systemer til elektronisk logbogsføring, digital indberetning af landingserklæringer og transmission af data i øvrigt.

Vi finder det derfor også positivt, at noget af den danske Brexit-kompensation bruges til en ny og tidssvarende e-logløsning for dansk fiskeri, og at vi i det hele taget får en modernisering af kommunikationsmulighederne med Fiskeristyrelsen.

Jeg håber ikke, at NGO'er, venstrefløjspolitikere og universitetsansatte også har noget imod, at vi samarbejder med Fiskeristyrelsen?

Regler skal overholdes og håndhæves. Det vil jeg gerne slå fast. Men der er flere måder at håndhæve reglerne på! Her er fiskernes klare oplevelse, at der er et stort fokus på at sanktionere og straffe - fremfor at vejlede og finde løsninger på de problemstillinger, som et stadigt mere kompliceret regelsæt skaber for fiskerne og for fiskerikontrollen.

Her kan jeg ikke undlade at nævne problematikken om krabber i Nordsøen, som danske fiskere uundgåeligt nu løber ind i. Fra 1. maj har Fiskeristyrelsen meldt ud, at man ikke længere vil acceptere, at fartøjerne lander mere end 75 kg aftagne krabbeklør fra taskekrabber. Der er tale om en gammel EU-regel, som myndighederne nu vil til at håndhæve og sanktionere til stor gene for fiskerne. Krabbebestanden er på ingen måde presset, tværtimod kommer der flere og flere krabber, hvilket gør reglen om 75 kg problematisk. Det er jo en gammel regel, som myndighederne ikke har fundet nødvendig tidligere, og som heller ikke gælder for Kattegat og Skagerrak. Derfor er det også meget besynderligt, at den lige pludselig skal håndhæves. Man burde i stedet gøre alt for at ændre på den, frem for at implementere den ud af det blå til stor gene for fiskerne.

KAMERAOVERVÅGNING AF FISKERIET

Når vi taler om fiskerikontrol, så er det naturligt også at sætte et par ord på diskussionen om kameraovervågning af trawlfiskeriet i Kattegat.

Vi har også i det forgangne år brugt alt for meget tid på Fødevareministeriets projekt med kameraovervågning af trawlfiskeriet i Kattegat. Vi fik i sommeren 2022 aftalt en 10-punktsplan som en forudsætning for at videreføre projektet til væsentligt flere fartøjer end de 12 fartøjer, som meldte sig til projektets første fase. Det var positivt og var med til at skabe ro om projektet ved at fokusere på fiskeriets bekymringer omkring en tvungen kameraovervågning.

Fødevareministeriet har som aftalt leveret på en række punkter. Men desværre står vi her næsten 1 år efter, og vi har stadig ikke en afklaring af mulighederne for, at kamerafartøjer kan gennemføre forsøgsfiskeri med fokus på fx større selektivitet i fiskeriet, eller en afklaring af, hvad der ligger i at være dataejer/dataansvarlig i forhold til GDPR-reglerne. Det er ikke godt nok og skaber frustrationer og mistillid i fiskeriet.

Hvis man skal prøve at se positivt på projektet, så er det, at vi - og myndighederne - må have lært en masse af projektet. Vi har først og fremmest lært, at hvis man skal have et sådant projekt til at fungere, så skal det ske i samarbejde og ikke blot hen over hovedet på de berørte fiskere. Der var også alt for meget, der ikke var styr på, inden Danmark erklærede på et ministerrådsmøde, at man ville gennemføre projektet. For eksempel var der ikke styr på flere tekniske detaljer så som installeringen af kameraovervågning og funktionen heraf. Der manglede også overblik og klarhed over, hvilke positive incitamenter man kunne tilbyde de deltagende fartøjer.

Vores minister Jacob Jensen har for nylig annonceret, at evalueringen af projektet fremrykkes til 3. kvartal 2023 - det ser vi frem til. Skal projektet fungere, så skal der være forhold, der gør, at man i fiskeriet bakker op om det. Fx ved at gøre deltagelse i projektet frivilligt.

KAMPEN OM ADGANG TIL HAVET

Den daværende regering fremlagde for 2 år siden Danmarks første havplan. Planen skal sikre, at der er plads til alle de mange aktiviteter på havet, fx havvindmøllerparker og energi-øer, der skal øge produktionen af grøn energi. Der skal også være plads til en voksende skibsfart, turisme, råstofindvinding som olie, sand og grus samt CO2-lagring, klapninger med videre. Og så skal den også reservere beskyttede områder på havet af hensyn til havmiljøet.

Den offentlige høring om oplægget til havplanen sluttede ved udgangen af september 2021, og siden har både den tidligere regering og den nuværende regering med erhvervsministeren i spidsen arbejdet på en politisk aftale om planen. Den nuværende regering har dog flertal i Folketinget og arbejder på at få en aftale på plads inden sommerferien - altså lige rundt om hjørnet.

Danske fiskere støtter naturligvis op om den grønne omstilling, for det vil med tiden kunne sikre, at vi kommer væk fra afhængigheden af fossile brændstoffer.

Men det forudsætter vilje til sameksistens og samarbejde.

Hvad enten vi taler om at reservere 30 procent af Danmarks havareal eller om at opstille 10.000 havvindmøller eller om at producere 9 GigaWatt elektricitet over de næste mange år, så er det et faktum, at energi-øer og vindmøllerparker er fysiske anlæg, som fylder på havterritoriet. Derfor vil havvindmøller og kabler være til gene for både fisk og fiskeri.

Havmøller skal derfor placeres under hensyn til fiskeriet. De skal ikke placeres på vigtige fiskepladser. Og det skal sikres, at der kan foregå fiskeriaktiviteter mellem havmøllerne. I den forbindelse er det nødvendigt med en ændring af kabelbekendtgørelsen, så det bliver muligt at fiske i områderne.

Derfor er det altafgørende, at der er dialog om placeringen, og at vi i fiskeriet inddrages fra første fløjt, først ved udpegning af områderne, dernæst ved planlægningen af selve havmølleanlæggene. Og at fiskeriet får en fair kompensation, når placering af anlæg til havs medfører, at fiskeriet begrænses.

I den forbindelse er det betænkeligt, hvordan Vattenfall, det statsejede svenske selskab, opfører sig over for fiskeriet i Danmark i forbindelse med opførelse af anlæg til havs. Ingen sko er for små for Vattenfall, som gør alle mulige krumspring for at undgå at skulle betale erstatning til dansk fiskeri i forbindelse med havmølleanlæg på dansk havareal. Det er faktisk skammeligt, at et offentligt ejet selskab som Vattenfall i Danmark kan te sig, som det gør, uden at anerkende de processer, som hidtil er blevet anvendt ved erstatninger for anlæg til havs. Grådighed er vist det rigtige udtryk for Vattenfalls adfærd.

Og så skal vi lytte til de eksperter, som påpeger, at det er et stort eksperiment – et meget stort eksperiment – med vores hav og miljø, som søsættes med anlæg af de store havmølleanlæg i Nordsøen. Vi ved på ingen måde, hvad det vil betyde i forhold til ønsket om et sundt havmiljø og for vores fiske- og skaldyrsbestande.

Det er derfor vigtigt for Danmarks Fiskeriforening, at det i forbindelse med de store anlæg sikres, at der sker en solid monitoring af de mange havmøllers påvirkning af havmiljøet i Nordsøen og øvrige farvande. Og at fiskeriet, som det følger af Fiskeriloven, får den compensation, som det er berettiget til, når fiskeriet begrænses.

HAVPLAN OG EU'S HAVSTRATEGIDIREKTIV

Nye beskyttede områder i henhold til havstrategiplanerne er en del af den danske havplan. Miljøministeriet præsenterede i 2021 sin plan for fornyelse af havstrategien, som indebærer, at der udpeges en række områder i det danske havareal, som skal være "urørt hav". Dvs. havområder uden nogen form for økonomisk aktivitet samt andet hav, hvor der er en beskyttelse af en eller anden karakter af hensyn til havbund, fauna og dyreliv.

Udpegningen af urørt hav og beskyttede områder indgår i det politiske arbejde med en aftale for en dansk havplan. Der har i den sammenhæng både under den tidligere og den nuværende regering særligt blandt oppositionspartier de sidste år været stor konkurrence om at være mest "grøn". Regeringen har i sit regeringsgrundlag også gjort det klart, at man arbejder for, at vi senest i 2030 skal have 10 procent urørt hav samt 20 procent beskyttede havområder. Spørgsmålet er blot, hvordan vi kommer dertil?

Vi forventer i DFPO naturligvis, at udpegning af områder vil ske i samarbejde og dialog med fiskerierhvervet – også fordi der jo samtidig skal være plads til havmølleanlæg.

Vi er i Danmarks Fiskeriforening fortsat stolte af det oplæg til at gøre 10 procent af Nordsøen/Skagerrak og Østersøen omkring Bornholm til urørt hav, som vi lavede sammen med Danmarks Naturfredningsforening (DN) for 2 år siden. For selvom det at lukke områder helt grundlæggende gør ondt i fiskeriet, så er vi i DFPO enige om, at fiskeriet er bedst tjent med at tage ansvar og sikre sig indflydelse. I stedet for at vente på, at andre udpeger områder, der risikerer at gøre mere skade end gavn på både natur og fiskeri, har vi bidt til bolle og går forrest. For vi vil samarbejde om at finde de løsninger, der kan styrke fiskeriet, og finde de balancer, der er afgørende for fiskeriets fremtid.

Også i år skal der lyde en tak til DN og præsident Maria Reumert Gjerding for dialog og samarbejde.

DANSK CO2-AFGIFT

Vi kan glæde os over, at fisk og skaldyr i forhold til andre fødevarer har et lavt CO2-aftryk. Så udover at fisk er sundt og smager godt, så er der endnu en god grund til at spise fisk: Det kan man gøre med god samvittighed.

Danmark skal være CO2-neutralt i 2050 og nå en reduktion i CO2-udledningen på 70 procent i 2030.

Her kan vi godt tillade os at skyde brystet frem, for vi har i fiskeriet siden 1990 leveret en reduktion i CO2-udledningen på 62 procent.

Vi har i dansk fiskeri forpligtet os til at nå målsætningen om 70 procent reduktion i 2030.

For at nå 2030-målet skal brændstofforbruget i dansk fiskeri sænkes med ca. 21 millioner liter fra 2019 til 2030.

Energistyrelsen forventer, at fiskefartøjernes energiforbrug vil falde med 11 millioner liter. Dermed skal der gennemføres yderligere tiltag, der kan sikre reduktioner svarende til cirka 10 millioner liter.

Det, forventer vi, vil følge af ophugningsrunder i Østersøen og som følge af Brexit, som er iværksat.

Men for at være sikker på at nå 2030-målet vil vi arbejde for, at fartøjerne i dansk fiskeri bliver endnu mere klimaeffektive. Bl.a. ved systematisk brug af energi-eftersynsordninger. Bedre brændstofudnyttelse og klimaeffektivitet er også til gavn for fiskeriets økonomi.

Desværre blev fiskeriet også i juni 2022 omfattet af den politiske aftale om en grøn skattereform og indførelse af en CO2-afgift. Aftalen blev indgået mellem regeringen, Venstre, SF, Radikale Venstre og det Konservative Folkeparti. Kort sagt, betyder aftalen, at der fra 2025 til 2030 indføres en ensartet (med en enkelt undtagelse - mineralske processer) CO2-afgift. Afgiften indføres fra 2025, hvor der opkræves 350 kr./tons CO2, og når afgiften er fuldt indfaset i 2030, kommer den til at udgøre 750 kr./tons - ca. 2 kr. pr liter brændstof. Aftalen vil, når den er fuldt indfaset i 2030, koste det danske fiskerierhverv ca. 180 mio. kr. årligt.

Politisk anerkendte man, at der er en række specielle problemer for fiskerierhvervet ved afgiften - her især manglende brændstofalternativer og stor sandsynlighed for lækage. Derfor er der i aftalen afsat 350 mio. kr. til målrettet støtte til Fiskerierhvervet.

Disse midler er endnu ikke udmøntet, men DFPO har klart anbefalet, at midlerne anvendes til at kompensere virksomhederne/fartøjerne direkte for afgiften. For et fiskefartøj har en lang levetid og skiftes ikke blot ud som en lastbil. Og der er lige nu hverken realistiske alternativer til den dieselolie eller de motorer, som vi anvender i dag.

Og derfor er der meget, der tyder på, at afgiften alene kommer til at fungere som en ekstra-skat på fiskeriet, som ikke sikrer den omstilling, som økonomer antager, den vil medføre. Da vi er pristagere, kan vi ikke blot forvente, at eksportmarkederne vil betale ekstra for vores fisk, selv om vi får dyrere produktionsomkostninger. Afgiften vil derfor alt andet lige, som verden ser ud i dag, presse fiskeriets økonomi og gøre store dele ikke lønsomt.

RAMMERNE FOR ERHVERVSFISKERI I DANMARK

Der er mange udfordringer for erhvervsfiskeriet, ikke kun i Danmark, men i hele EU. Det vidner min beretning på mange måder om, og det skaber naturligvis usikkerhed i dansk fiskeri. Er der plads til et fiskeri i Danmark – er der politisk vilje til fortsat at give plads til vores erhverv?

Men dansk fiskeri har sin berettigelse. For vi sikrer i fællesskab sunde og klimavenlige fødevarer, arbejdspladser og aktiviteter i de danske havne samt vigtige eksportindtægter. Vi er faktisk en del af den nødvendige fødevarerforsyning. Netop derfor skal dansk fiskeri ikke afvikles, men udvikles. Og det tror jeg, de danske politikere - ikke kun i lokalpolitik, men også i Folketinget - er bevidste om.

Det, synes jeg, at nedsættelsen af Fiskerikommissionen i efteråret 2022 vidner om. Med Lars Barfoed, en erfaren herre både fra politik og erhvervslivet, som formand arbejdes der i højt tempo på at levere en række anbefalinger i overensstemmelse med det kommissorium og den tidsplan, som den nuværende regering har fastlagt for arbejdet.

Med regeringsgrundlaget fik Fiskerikommissionen at vide, at den skal gøre sit arbejde færdigt til 1. oktober.

Det er forventningen, at kommissionen vil komme med en bred vifte af anbefalinger – bl.a. i forhold til kystfiskerordningen og spørgsmålet om begrænsninger af trawlfiskeriet i Bælthavet. Vi forventer, at kommissionen vil arbejde som en fiskerikommission – ikke en kommission for biodiversitet eller naturfredning. Fiskerikommissionen skal komme med et oplæg til, hvordan der også i fremtiden kan være et bæredygtigt og økonomisk levedygtigt fiskeri i Danmark. Og det arbejde følger vi i DFPO tæt. Vi deltager bl.a. i det Rådgivende Panel til Fiskerikommissionen.

Vi er sammen med andre organisationer i fiskerisektoren trådt ind i et partnerskab under Tænk tanken Frej for at levere input til Fiskerikommissionens arbejde. Udover at vi gennem dette arbejde også er kommet i kontakt med en gruppe med stor interesse i natur- og fødevarerproduktion, så har samspillet med Frej også givet os masser af input til vores arbejde, fx i forhold til politikkerne på Christiansborg.

FREMTIDEN TILHØRER DE UNGE

Arbejdet i Fiskerikommissionen er rettet mod rammerne for det fremtidige fiskeri. Det vil sige i forhold til de unge mænd og kvinder, som vi gerne vil have ind i fiskeriet, og som vi håber, får lyst til at slå sig ned som selvstændige fiskere med egne fartøjer. Så vi har naturligvis i DFPO fokus på, at der i arbejdet også kommer nogle anbefalinger til, hvordan unge fortsat kan rekrutteres til fiskeriet.

Vi skal sikre, at flere unge mennesker har lyst til at etablere sig som fiskere. Administrative byrder eller besværlige ordninger må ikke stå i vejen. For at flere har lyst til at etablere sig som fiskere, er der behov for en analyse af de udfordringer og muligheder, der er for de unge, der ønsker at etablere sig som fiskere.

Ligesom det er muligt i Norge og Sverige, skal der i Danmark indføres en ungdoms-fiskeordning, hvor unge kan søge om tilladelse til at omsætte fisk og derved lære fiskerierhvervet at kende. De unge skal have muligheder for at prøve kræfter med fiskeriet og få en indtjening.

Det er i det lys, man også skal se, at Fiskeriskolen i Thyborøn har skiftet navn til North Sea College. Det skal ses i sammenhæng med et generelt arbejde for at gøre skolen, uddannelsen og uddannelsesmiljøet mere attraktivt. Det er også nødvendigt, for der er hård konkurrence om de unge, som har mange muligheder at vælge imellem. Vi håber og bidrager til, at arbejdet indebærer, at der også kommer indhold i uddannelsen, som peger fremad. Så skolen kan være med til at bidrage til, at innovative muligheder bringes ind i fiskeriet, fx i forhold til udnyttelse af fiskerimuligheder, materialer til redskaber og energieffektivisering. For det er de unge, som skal sikre, at fiskeriet har en fremtid.

TAK

Jeg vil traditionen tro gerne runde min beretning af med at takke vores samarbejdspartnere for indsatsen i det forgangne år.

Tak til tidligere fødevareminister Rasmus Prehn for at holde os til ilden – ikke mindst givet den daværende regerings støttepartier. Tak til den nuværende minister Jacob Jensen for et konstruktivt samarbejde. En særlig tak skal gå til de politikere, som tager fiskeriets udfordringer alvorligt – hvad enten det er i EU, i Folketinget eller lokalt.

Tak til embedsmændene i Fødevareministeriet og Fiskeristyrelsen, ministerier og styrelser i øvrigt. Tak til de NGO'ere, Tænketanken Hav og Tænketanken Frej, som er med til at sikre en fortsat udvikling af et bæredygtigt dansk erhvervsfiskeri.

Tak til kollegaerne i fiskerisektoren for et positivt samarbejde, bl.a. gennem Fiskebranchen. En særlig tak til kollegaerne i DPPO for bl.a. vores EU-samarbejde i Bruxelles.

Tak til de lokale fiskeriforeninger, som DFPO samarbejder med, og tak til de danske fiskere – vores medlemmer – for den fælles indsats året igennem.

Tak til unge og gamle, som søger mod fiskeriet. Tak til de fartøjer, som tager lærlinge ombord og er med til at løfte vores fælles ansvar, og tak til North Sea College for indsatsen for at dygtiggøre dansk fiskeri.

Tak til mine 12 kolleger i DFPO's bestyrelse for den store fælles indsats for dansk fiskeri.

En særlig tak skal gå til JP Langer, som efter et par års virke, i efteråret 2022, valgte at trække sig fra bestyrelsen og overlod sin plads til sin suppleant. JP har dog ikke helt sluppet deltagelsen i sit arbejde i DFPO og deltager bl.a. i DFPO's IP-Udvalg.

Og en stor tak til DFPO's ansatte i Taulov, København og Bruxelles for en fantastisk og loyal indsats til gavn for fællesskabet i dansk fiskeri. Vi har et team, som mine kollegaer rundt omkring i Europa misunder og faktisk gennem vores internationale engagement nyder godt af.

Alle danske fiskere er ambassadører for en traditionsrig fiskerkultur i Danmark.

Fiskeri sikrer forsyninger af fødevarer – sunde og klimavenlige fødevarer – og er en del af løsningen på de udfordringer, vi i verden står overfor. Gennem vores handlinger, samarbejde og dialog vil vi være et erhverv i balance.

Vi er Danskernes Fiskere.

Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation

DFPO samarbejder med 29 lokale foreninger
over hele landet

